

Lønning af Bestyrelse osv., ikke anbefale denne Sag til Regjeringens og Rigsdagens særlige Opmærksomhed. — Endnu mindre kan Kommissionen anbefale Tanken om en Skole for Fiskere, da Fiskeriet, som en praktisk Idraet, har sin bedste Skole i Udpøvelsen af denne.“

11. Opmuntring til at danne og Understøttelse af Fiskeriselskaber.

Formanden, som indledede dette Punkt, idet han anførte flere heri Landet bestaaende Foreninger, bemærkede bl. A., at Forhandlingen ikke maatte blive staaende ved saadanne Selskaber, som paa forskjellig Maade søgte at paavirke Fiskerne i Krebsen til en bedre Drift, men ogsaa burde udstrækkes til saadanne, som udgjorde Interessentskaber for et eller andet større Fiskeriforetagende. Efter Forhandlingen vedtoges at udtale:

„At der ganske vist gennem Fiskeriselskaber kan virkes helbig til Fiskeriernes Fremme, men hvorvidt Staten bør understøtte slige Selskaber vil være afhængig af, om Realisationen af de Formaal, de stille sig, kan antages at have Betydning for Samfundet i det Hele. Understøttelsen bør formentlig kun bestaa i Laan paa billige Vilkaar mod antagelig Sikkerhed.“

12. Kunstig Fiskeudlækning.

Efterat Dr. Lütken og Formanden, hvem det var overdraget at forberede dette Anliggende til Forhandling, havde meddelt de af dem indhentede Oplysninger, blev den fremmet og sluttet med følgende Resultat:

„I Betragtning af de tilfredsstillende Resultater, som den saakaldte „kunstige Fiskeavl“ andetsteds har givet, i Forbindelse med Fremdring af de ferske Vand ved Lovgivning og et ordnet Tilsyn, og i Betragtning af, at de tilsvarende Bestræbelsers forholdsviis ringe Udbytte heri Landet for den allerstørste Del skyldes Ferskvandsfiskeriets nærværende lav- og fredløse Tilstand, anbefaler Kommissionen Regjering og Rigsdag, saafnart en betryggende Tilstand ad den antydede Vej er tilveiebragt, kraftig at støtte Bestræbelserne for gennem den kunstige Fiskeavl at ophjælpe Ferskvandsfiskerierne.

Kommissionen antager fremdeles, at den rette Vej dertil vil være, at Staten, ligesom i Norge, sørger for, at der ved en dertil antagen sagkyndig Mand kan erholdes Veiledning og Anvisning til Udførelsen af slige Anlæg, uden Udgift for vedkommende Kommunes Forening eller Privatmand, eller ialtsald med Lempelse i Udgifterne. Derimod antages det, at Udgifterne ved selve Anlægget, dets Vedligeholdelse og Drift, i Reglen bør være Staten uvedkommende; vil Staten i enkelte Undtagelsestilfælde træde til, bør det kun være med en Kvotabel og med alle rimelige Garantier for Pengenes rette Anvendelse. Saafremt en af bemeldte Sagkyndige lebet Udlækningsanstalt kunde paatage sig tillige at være en Central- eller Normalanstalt med en aarlig Understøttelse eller Godtgjørelse af Staten, vilde en saadan Ordning formentlig være at foretrække for Oprettelsen af en saadan Anstalt helt paa Statens Bekostning“.

13. Fiskeriudstillinger som Middel til Fiskeriets Fremhjælpning.

Efterat Formanden bl. A. havde bemærket, at, naar Fiskeriudstillinger skulde vinde nogen Betydning, burde de afholdes som særlige og efter hans Erfaring, navnlig heri Landet, ikke i Forbindelse med Udstillinger vedrørende Landvæsenet, og Forhandling derefter fundet Sted, blev følgende Udtalelse vedtagen:

„Kommissionen antager, at periodisk tilbagevendende indenlandske Fiskeriudstillinger ville være et tjenligt Middel til at fremme Fiskeriets Udvikling og anbefaler derfor denne Sag til Regjeringens og Rigsdagens virksomme Understøttelse. Det antages derhos, at Landets Deltagelse i fremmede Fiskeriudstillinger vil ligge Staten paa Sinde, ogsaa af andre Grunde, men maa dog særlig anbefale en saadan af Betydning til Befordringen af danske Fiskeriprodukters Afsetning.“